

VERZEKERINGSENGEL

Alles heeft een prijs. De prijs van beweging, bijvoorbeeld, is een vrij geringe ouderdom en afkloppen helpt niet – laat staan jullie graafwerk en verkeer. Opbouw. Afbraak. Non-stop geknaag in de zwijgende aarde, metalig galmende symfonie van eeuwig onvoltooide steden. Jullie lijken op termieten.

Ik houd mijn ogen stevig dicht en luister door de ruis naar wat geen mens wil horen; tijd bast als een orgel in de ruimtekathedraal en trekt een slingerende partituur achter zich aan – fundamentele raadsels, ooit begraven, dwangburcht, schouwburg, zand erover. Braak terrein ligt straks te wachten

op de eerste paal en ik zal ergens in een opslag staan, mijn fakkel verduisterd, de stenen tafel ongelezen, ik weet zelf niet wat het betekent: let op uw einde, mene tekkel, vier uw leven. Hier stond een glazen klankkasteel, zeggen ze later. Het was zo mooi dat een engel van steen haar ogen ervoor opendeed.

Ingmar Heytze